

El Pardols

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Sector central del terme municipal
Emplaçament Ctra. de servei paral·lela a l'Eix Transversal (BP-4313), al km 20,2 camí E i S 300 m i trencall est
Alçada: 586

Coordenades:

Latitud: 41.88322
Longitud: 2.04715
UTM Est (X): 420943
UTM Nord (Y): 4637249

Classificació

Número de fitxa 08258-123
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Segle XVI-XIX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Estructuralment bé, però presenta un manteniment precari
Protecció Inexistent
Número inventari Sí: IPA 17166
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 08258A010000210000AP
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dj., 23/01/2020 - 01:00

Descripció

Masia de dimensions modestes emplaçada a l'extrem d'una plana, anomenada precisament Pla del Pardols. Consta d'un cos residencial de planta irregular (de planta baixa més un pis i golfes) amb un cobert aïllat al sud-oest. La casa presenta una estructura totalment atípica, fruit d'un procés de creixement complex i peculiar. Sembla que el nucli originari és el cos central cobert a un vent, però aviat es devia ampliar cap al sud, on hi trobem una eixida coberta i al costat una finestra amb decoració de tradició renaixentista, amb una llinda que té gravat un arc conopial i una roseta. D'altra banda, a l'angle nord-est i en la cota més alta s'hi pot veure un cos en forma de torre, amb tres pisos, que bé podria ser d'origen medieval, però també dels segles XVI-XVII. Aquesta torre mai ha format part de l'habitatge, ja que a la planta baixa hi van fer una tina i a la part superior un dipòsit d'aigua. Al segle XVIII la casa es va ampliar amb un nou cos al sud-oest construït en diferents fases, tal com indiquen les llindes de 1700 i 1790. Però es va deixar una separació respecte al cos més antic per on puja l'escala que dóna accés a la primera planta de la casa. Aquesta distribució sembla indicar que el nou habitatge era independent i tenia el seu accés per la façana de ponent. El resultat de tot plegat és una edificació amb diferents cossos i a diferents alçades que té la seva façana principal encarada al sud-est, amb un petit clos davanter. L'aparell constructiu dels murs reflecteix també aquesta diversitat, amb trams fets amb carreus ben escairats i altres més irregulars o que conserven restes d'arrebossat tradicional. A la façana de llevant diversos contraforts consoliden l'estructura de la casa. Interiorment, s'ha mantingut en bona mesura la tipologia tradicional, i al celler es conserven un parell de premses. Uns 50 m a ponent hi ha una bassa.

Observacions:

Inclusa al Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable de Santa Maria d'Oló amb el num. 43 (Pla Especial Urbanístic 2011)

L'edifici presenta les següents inscripcions:

En una llinda del cos de ponent: 1790

En una llinda de la façana sud-est: 1700

En alguns llocs el nom del mas s'escriu "Perdols"

Informació oral facilitada per Josep Sala Vilar, de l'Auberch

Història

Tot i que aquest mas no surti esmentat en documents medievals, almenys amb el nom de Pardols, no podem descartar que tingui aquest origen. La primera notícia que en coneixem és del fogatge de 1553, quan s'esmenta "en Perdols". Cal suposar que era el sobrenom del cap de casa o de la casa, que formava part de la parròquia de Santa Maria d'Oló. A aquesta època deu correspondre la part on es troba la finestra renaixentista. Pel que fa a la torre, ja hem expressat els nostres dubtes sobre si podria ser d'origen medieval (dels segles XIV-XV), o bé dels segles XVI-XVII, moment en què hi havia una forta incidència de les bandositats i molts masos es van fortificar. Cal dir que per aquest indret hi passava el camí del Pardols, que recorria l'altiplà al sud de la serra de Segalers.

Al segle XVIII la casa s'amplià amb el cos de ponent, i probablement al segle XIX encara es van fer ampliacions o reformes a la part nord-oriental. En un llistat de cases rurals de 1930 el Pardols consta com a habitada. A la dècada de 1940 en un turonet que hi ha prop del mas es va construir un oratori dedicat a Sant Sebastià. El va fer Pepet Ollé Serarols, un paleta que durant la guerra s'havia passat al bàndol franquista i en acabar, en agraïment d'haver pogut tornar, va construir aquesta capelleta en terme d'aquesta masia d'on n'era fill. Ja a la segona meitat del segle XX el propietari era Joan Roca, que vivia a la casa de cal Vinyés, d'Avinyó. Aleshores als Pardols encara hi vivien masovers. Entorn de 2017 Roca la va vendre a l'actual

propietari, de nacionalitat francesa.

Bibliografia

PLADEVALL, Antoni; FERRER, Llorenç i altres (1991). "Oló als temps medievals", "Època moderna i contemporània", Oló, un poble, una història. Associació Castell d'Oló, Santa Maria d'Oló, p. 73, 109.

SOLÀ BACH, Sebastià (2011). Pla Especial Urbanístic del Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable. Municipi de Santa Maria d'Oló, fitxa núm. 43.

